

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Ne(o)crologia**Matrix Revolutions**

Director: Andy i Larry Wachowski.
 Intèrprets: Keanu Reeves,
 Laurence Fishburne, Carrie-Anne
 Moss, Hugo Weaving.
 EUA, 2003. 129 minuts.
 Rambla, Lauren, Xenon.

1. De què va? Neo l'Escollit viatja a la Ciutat de les Màquines amb la missió d'aturar la guerra i salvar la humanitat assetjada a Sión...

2. Com va? D'aventures superespectaculars carregades de filosofia barata i transcendència. És el tercer capítol d'una nissaga que rellançava el gènere de la *science-fiction*. O l'essència fílmica del cinema, realitat virtual elevada a equació visual de portentosa lluentor, en un temps que el mitjà televisiu imposa una realitat fantasmàtica que l'espectador assumeix com més real que la que viu quotidianament. *Matrix* va estar una sorpresa; *Matrix Reloaded* va embolicar la troca refregint filosofies greco-romanes; i *Matrix Revolutions* rebla el clau amb pedant transcendència mística que, malgrat oblidar-se de l'humor, fa riure. De debò es creuen els germans Wachowski el que expliquen? En el fons, allò tan vell de l'aprenent de bruixot, l'Ésser Humà, que de cop sent pànic davant la dependència –suïcida?– a les noves tecnologies. L'espectacle té escenes d'impactant eficàcia (el setge de Sión pels pops informàtics) barrejades amb d'altres que no s'acaben mai. Però com bé diu la publicitat del film, tot principi té un final. Benvinguda sigui la Ne(o)crologia. Si no ressuscita al tercer dia.

3. I va: reservada per a matrixmaníacs inoxidables.